

NOIEMBRIE 2012

Raportul nr. 23 privind munca cu copii abandonati în România

Asociația „Samariteanul Milos” din Ghimbav, Brașov, România, este în momentul de față a doua patrie pentru trei grupe cu aproape 20 de copii, care ori nu au părinți, sau care din diferite motive nu pot trăi alături de ei.

Dragi prieteni și sprijinitori ai muncii noastre!

Cu înființarea asociației din România și achiziționarea unei curți țărănești din Transilvania în Ghimbav, am început acum 17 ani munca noastră cu copiii abandonati. Majoritatea dintre ei au trăit în viața lor mai multă distrugere decât mulți dintre adulți. În mod corespunzător sunt și foarte dificili, și totuși trăim mereu fapte care ne dau curaj și bunătate. Pentru noi este un privilegiu să putem ajuta acești copii.

Un mare „fapt încurajator „ al acestui an s-a întâmplat în vară.

Ana noastră, în vârstă de 16 ani, este la noi de 12 ani. Ea este o adolescentă, din când în când foarte nefericită, învătă foarte greu și foarte des este amărâtă, pentru că este respinsă atât de mama ei cât și de tată.

Într-o zi a primit fotografia unui tânăr bărbat, cu adresa din America pe verso. Era vorba de fratele ei Marius, de 18 ani, care la vârsta de 4 ani a fost adoptat de o pereche căsătorită din America. Noi am răspuns la scrisoare, însă nu am primit nici un răspuns. Însă ne-a telefonat un pastor american, care lucrează în România, și care ne-a comunicat că fratele Anei se află în România cu ocazia unei acțiuni de vară. El a întrebat dacă poate veni în vizită la noi. Am adus-o și pe mama Anei, și pe fratele mai mic la noi, unde a avut loc o întâlnire emoționantă. Mama Anei era foarte nesigură și stângace, Ana radia de bucurie. Marius ne-a rugat să traducem și a vorbit cu mama lui. El i-a mulțumit, că nu l-a avortat atunci, și a rugat-o să nu-și facă reproșuri, pentru faptul că l-a dat spre adopție. A fost foarte înduioșător, de parcă cerul ar fi atins pământul.

Această după-amiază a fost ceva cu totul extraordinar, pentru că aici s-a realizat o parte de însănătoșire a relațiilor. O familie s-a reunit, cel puțin pentru un început, s-a exprimat iertare și împăcare, au început din nou relațiile. Marius este singurul membru din familie care arată interes față de Ana. Cei doi își scriu acum regulat. Asta înseamnă foarte mult pentru Ana, ea este mândră, pentru că are un frate mai mare în America.

Ana a avut un țel foarte înalt, ea voia să ajungă neapărat în China. Nici ea nu știa de ce. De aceea de 1 an de zile economisește banii. Nu este mult, și noi păstrăm acești bani într-un plic în birou. După ce l-a cunoscut pe Marius, America a devenit țelul visat. Cine știe ce o să rezulte de aici?

Office: I. Donjes •• Aulkestraße 28 •• 48734 Reken •• Tel +49(0)2864/1302 •• Fax +49(0)2864/882909 •• info@scheytt-stiftung.de

Michael Braasch •• Birkenkamp 12 •• 45770 Marl •• Tel 02365/32727 •• Fax 02365/505378 •• em@familie-braasch.de

Samariteanul Milos (ASM) •• Maja Scheytt •• Str. Morii 110 •• Ro-507075 Ghimbav, Romania

Tel./Fax 0040/368/001023 (Office) •• Tel 0040/268/257603 (private) •• samariteanulmilos@yahoo.com •• Headquarters •• Brügge 1 •• 48734 Reken ••

Vorstand •• M. Scheytt, J. Scheytt, E. Warzecha •• www.scheytt-stiftung.de ••

Bank Account •• Scheytt-Stiftung •• SPK Westmünsterland •• Account number 35 117 050 •• Bank code 401 545 30 ••

•• IBAN: DE33 40154530 0035117050 - SWIFT-BIC: WELADE3WXXX •• Tax no. 307/5935/1259 (Finanzamt Borken) ••

Referitor la situația generală din România

„Politicieni, pe care nu-i merită niciun popor”, așa suna titlul unui articol din ziarul *Suddeutsche Zeitung* despre situația din România. Concluziile autorului erau nimicitoare: „Nici până astăzi schimbarea sistemului într-o comunitate democratică și o economie de piață prosperă nu poate fi numită norocoasă. Independența justiției încă nu este asigurată, corupția foarte răspândită încă nu a fost stăvilită, dezvoltarea economică este împiedicată în continuare.... Atât social-democrații și liberarii, care guvernează în prezent țara cât și conservatorii...nu sunt partide democratice adevărate. Ele sunt pătrunse de corupție, clientelism și ambiții egoiste mărunte.” Asta corespunde stării pe care o trăim în fiecare zi. Ca întotdeauna pentru cei neglijăți de societate, viața este dureroasă și nedreaptă. Costuri ridicate pentru întreținere, salariile mici și lipsa asigurărilor sociale aduc mulți oameni în situații de viață de sărăcie inimaginabilă. Sărăcia are aici în România o cu totul altă față decât în Germania. Astfel, de exemplu, în ultimul an mii de copii au fost părăsiți sau dați spre adopție. Mulți români își doresc comunismul înapoi, pentru că atunci exista cel puțin o asigurare de bază a existenței. În afară de asta ei văd că elita țării, oameni cu legături în politică, prosperă și obșin câștiguri, că aceștia fac abateri de la reguli și nimeni nu este tras la răspundere pentru asta.

Așa că concluziile tuturor circularilor noastre rămân în continuare din păcate aceleași: munca noastră nu este mai puțin necesară, ca acum 20 de ani, rămâne veșnic același sentiment, că ar trebui să se facă ai mult.

Dezvoltarea în Asociația Samariteanul Milos România- rezumat:

Structura grupelor noastre de copii au suferit unele modificări. Doi copii ne-au părăsit, un altul este acum la părinți sociali, și am primit 3 copii noi: Radu, Luiza și un al treilea Gabriel. Proiectul nostru cu romii din Dumbrăvița, merge în continuare bine și a mai crescut puțin.

Ajutoarele noastre pentru nevoiașii singurari a trebuit să le reducem din păcate, ajutăm în continuare numai vreo 10 familii.

Printre colaboratori s-au produs, spre bucuria noastră schimbări puține:

Voluntarul nostru Markus Strake ne-a părăsit conform rotației cadrelor, el a fost o adevărată îmbogățire! Succesorul lui Gerrit Hugendieck, și-a început serviciul în septembrie, și se descurcă foarte bine cu copiii. Jim și Sherry Black au plecat din păcate, pentru a participa în Bulgaria la un proiect comunitar. Regretăm foarte mult plecarea lor.

În afară de asta, situația cu personalul în căminul nostru a rămas stabilă, și asta este bine pentru copii.

Copiii noștri

Grupa celor mari

Despărțirea de Jim și Sherry Black a cam cutremurat grupa adolescenților. Pentru acești copii care din tot sufletul nu își doresc altceva, decât niște părinți, plecarea unor îngrijitori părintești este foarte dureroasă.

În general adolescenții s-au dezvoltat bine, însă au și ei sușurile și coborâșurile pubertății. Pe lângă variațiile de sentimentalism, există și frecuşuri cu șefii grupei și o motivație mai scăzută pentru învățătură sau lucrul în folosul comunității. Jonny a găsit părinți sociali, însă nu este sigur că va rămâne la ei. Eniko, de 18 ani, este foarte serioasă în ultimul an de studiu, nu mai chiulește de la școală. Este mult mai deschisă în relațiile cu ceilalți.

Nou venit în grupă este Radu, sora lui Luiza este la grupa mijlocie. Mama lor este la închisoare pentru omor, ceea ce este o problemă mare pentru copii.

Grupa mijlocie

Referitor la conducere, grupa s-a stabilizat în continuare. Uwe Tesch, este de 1 an la noi și are un rol important. El educă copiii cu multă prietenie, dar hotărât și ține în observație pe fiecare în orice moment. Pentru copii el a fost primul conducător bărbat și stilul lui de conducere era neobișnuit. Însă le face bine, ei încet, încet se deschid și au încredere în el.

Din păcate Andrei și Cristina au părăsit grupa. Plecare lor a fost o mare decepție pentru noi. Ei au fost aduși acum 13 ani, de către Protecția Copilului, total neglijați de către părinți. Situația de viață nu s-a schimbat deloc, însă părinții le acordă o libertate deplină, și de aceea ambii au vrut să trăiască din nou acolo. Noi suntem îngrijorați de faptul că din

nou o să decadă, o să întrerupă odată și odată școala și o să ajungă pe căi greșite, însă trebuia să îi lăsăm să plece. Pentru frașii lor Reli, Ștefan, și Ildiko, care sunt în continuare la noi, asta este foarte greu, pentru că grupa de 5 a fost pentru ei întotdeauna cea mai de încredere structură de relații, și acum s-a rupt. În orice caz influența în parte negativă și distructivă a lui Andrei a fost întreruptă și Ștefan s-a dezvoltat de atunci destul de pozitiv. El se orientează acum mai mult după Vasile, ceea ce se vede mai ales la ordinea din camera lui și în poziția lui față de învățătură.

Vasile se comportă în continuare neferosimil de bine și ne produce nouă tuturor o mare bucurie. El învață mult și primește noapte bune, are un scop precis în față. Este o mare îmbogățire pentru grupă și un exemplu de rumat pentru ceilalți. Încă este foarte serios, însă încet, încet iese din încrețenare și râde destul de des. Seara îi citește cu plăcere celui nou venit Gabriel.

Grupa celor mici

Datorită vârstei grupa celor mici încă nu pune probleme. Toți copiii sunt la grădiniță sau în școala primară. Grupa există de mai bine de 1 an și copiii și îngrijitorii au început să se înțeleagă destul de bine.

Ultimul nostru voluntar Markus Stracke a lucrat foarte mult cu copiii din grupa aceasta. Așa a reușit să găsească o cale de înțelegere pentru George, care era foarte închis. Între timp acesta a devenit mult mai puțin agresiv, vorbește, râde mult mai mult. Cu toate acestea nici el și nici sora lui Ioana nu vorbesc despre trecutul lor, nici măcar cu doamna psiholog.

Claudiu și Gabi, cei mai tineri din grupă, fac progrese foarte mari în anul acesta. Aici un extras din circulara lui Markus: „ Când am pictat în luna septembrie prima dată cu ei, întreg tabloul era la sfârșit negru. Totdeauna când descopereau o culoare nouă, cu aceasta era acoperit totul, așa că la sfârșit rămânea numai o mazăgălitură neagră. Pot să imi inchipui foarte bine că acest negru reflecta sentimentele și amintirile lor. Însă pictura își ocupa tot mai mult locul. Verde pentru iarbă în parte de jos a tabloului, un punct galben pentru soare, precum albastru pentru cer, imi arăta imi arăta prin felul lor pictura, că la acești copii chiar s-a realizat destul de mult- că ei s-au mai normalizat un pic.”

Proiectul din Dumbrăvița

Munca noastră cu romii din Dumbrăvița o facem cu un cămin de copii prieten din Ghimbav. În cei 7 ani, proiectul de ajutorare a crescut la 67 de familii, un total de 285 de persoane, dintre care 164 de copii. Este vorba despre cei mai săraci romi. A fost deschisă o grădiniță specială acum 2 ani, și coordonatoarea noastră, doamna Șerbănescu, a organizat în anul acesta un curs de împletit coșuri.

Atenția noastră este îndreptată asupra copiilor, pentru că noi înțelegem asta ca o investiție în viitor. Dacă prin frecventarea școlii ei învață să citească, să scrie, și să socotească și eventual mai și obțin un certificat de absolvire, ei, în viitor, pot întreține pe ei și familia lor. Mai departe sperăm, ca prin frecventarea școlii ei vor primi o educație privind stilul de viață și aprecierea valorilor, care pentru menținerea unui loc de muncă sunt foarte importante.

De aceea sprijinul nostru este legat de frecventarea școlii și a grădiniței, ceea ce s-a înțeles între timp și funcționează foarte bine. Sprijinul conține ca ajutor regulat o pâine, însă de ex. Îmbrăcăminte, detergenți, materiale pentru repararea cocioabelor, bani pentru tratament medical, materiale școlare. În acest an o să împărțim mai mult de 18.000 de pâini.

Ca exemplu concret vreau să prezint cazul Anei Ganea.

Ana Ganea este mamă a 6 copii. Soțul ei a părăsit-o de mai mult timp și acum se află în pușcărie. Ea are grijă singură de 6 copii. Doi sunt handicapați, unul mai ușor și cel mai tânăr este paralizat pe o parete. Ei au nevoie de o îngrijire specială, însă ajutorul de la stat este foarte mic.

Printr-o donație specială am putu cumpăra o cocioabă, pe care i-am pus-o la dispoziție gratuit, însă ea rămâne în proprietatea asociației. Prin aceasta putem, în cazul în care rudele din familia ei numeroasă, care vor să stea la ea și să fie întreținute de ea, ceea ce se întâmplă frecvent în asemenea cazuri, să-i scotem în cel mai rău caz cu poliția din casă. Asta înseamnă o protecție suplimentară pentru ea. La presiunea noastră lucrează între timp cu

ora, ca să-și poată întreține cât de cât familia din propriile puteri. Este foarte important pentru noi, ca această familie să devină cât de cât independentă și să nu se bazeze numai pe ajutor străin.

În încheiere...

Sărăcia existențială a așa multor oameni este câteodată apăsătoare pentru mine. În spatele fiecărui „caz” sunt oameni, care suferă și care de multe ori, fără vina lor ajung săraci. Este foarte greu pentru mine să refuz pe cineva. Unde este limita? Cu ce mi-am câștigat eu bogăția și lipsa de griji?

Jean Vanier scrie „ne întrebăm ce facem noi aici. O picătură într-o mare de suferință și mizerie. Noi trebuie să ne amintim întotdeauna, că noi nu suntem salvatorii lumii, ci un semn foarte mic sub alte mii, cp dragostea este posibilă și că mai există speranța- și toate astea pentru că noi credem, că Tatăl nostru ne iubește și ne trimite pe Sfântul Duh, pentru a ne schimba inimile și să ne conducă de la egoism spre iubire.”

Noi toți aici trebuie să vă mulțumim. Dumneavoastră ajutați copii noștri să devină oameni demni, ușurați soarta multor familii din mediul nostru înconjurător. Dumneavoastră sunteți pentru noi o mare încurajare. Dumnezeu să vă binecânteze pe Dumneavoastră și pe cei dragi dumneavoastră.

În numele colaboratorilor Fundației Scheytt în Germania și colaboratorilor noștri din România.

A d-voastră Maja Scheytt